

Der er altid for os politikere et balancepunkt, der er flere hensyn, vi skal varetage, ikke alene dyrevelfærdsmæssige hensyn, men selvfølgelig også hensyn til, at der kan være en produktion her i Danmark, at vi kan have en stor primærproduktionssektor, og at vi også kan have en stor forædlingsindustri inden for fødevarerområdet. Det hensyn kan vi selvfølgelig ikke bare fuldstændig afskrive, det er også et hensyn, vi må tage.

Derfor er der også taget de tilstrækkelige konkurrencemæssige hensyn, og som også fru Elisabeth Arnold var inde på, vil en 15-års-overgangsperiode give landbruget mulighed for at realisere det her inden for nogle fornuftige driftsøkonomiske og konkurrencemæssige rammer.

Alt i alt er det her jo et lovforslag, der følger op på anbefalingerne fra Det Dyreetiske Råds rapport om hold af svin, og også anbefalingerne fra den fælles arbejdsgruppe, som fødevarerministeren og jeg nedsatte i 1998. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke de folk, der har taget plads i vores arbejdsgruppe.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til specielt at takke Dyrenes Beskyttelse. Det er jo en organisation, som udadtil skal have en meget høj profil, og jeg er glad for, at de, på trods af, at det er en interesseorganisation, der er sat i verden netop af hensyn til dyreværn alene, så også er i stand til at kunne fremme konkrete resultater, der kan omsætte sig i handling, i lovgivning, som får konsekvenser ude i staldene. Det er meget anerkendelsesværdigt, at en organisation som Dyrenes Beskyttelse kan det.

Flere ordførere har påpeget, ikke mindst Enhedslistens ordfører, at der også er behov for at se på arealkrav. Det er helt uomtvisteligt, at arealkravet og arealet i staldene har betydning for dyrenes velfærd. Når vi har valgt ikke at gå enegang med yderligere regler eller yderligere stramninger vedrørende arealkrav over for landbruget, så hænger det sammen med, at her er vi virkelig inde og røre ved noget, der har helt afgørende betydning for, om vi kan have en produktion af svin her i landet, hvis vi skulle gå hurtigere frem end det, der ville være fælleseuropæiske krav.

Jeg vil godt love Folketinget, at regeringen vil gå i front, ikke alene når det drejer sig om at fremme arealkravene. Også når det drejer sig om at få de andre europæiske lande til at tænke de velfærdsmæssige forbedringer med, som vi tager ind i vores lovgivning med det her lov-

forslag, nemlig forbud mod fuldspaltegulv, overbrusningsanlæg til at regulere kropstemperaturerne på svinene, og det, at vi kan fremme dyrenes almindelige adfærd ved at have beskæftigelses- og rodemateriale i staldene, i forbindelse med at vi skal forhandle EU-Kommissionens ventede, ja, længe ventede direktiv i forhold til det direktiv, vi har i dag om fastsættelse af mindstekrav til beskyttelse af svin.

Jeg har en forventning, en stærk forventning om, at Kommissionen snart får fremmet den sag. Jeg mener også, at EU-Kommissionen har en egen interesse i, at de også kan tage initiativer, der viser, at Kommissionen tænker dyrevelfærdsmæssigt, og vi vil fra den danske regerings side presse på, når vi får gang i forhandlingerne om et nyt direktiv.

Det var også et løfte, et løfte til fru Gitte Seeberg, der var inde på, hvordan regeringen vil fremme fællesskabsretlige krav på dette område. Det vil vi gøre på mindstekravsområdet i EU.

Hr. Nonbo og hr. Sjursen var inde på de krav, vi stiller til overbrusningsanlæg i staldene. Som de fleste ordførere jo er bekendt med, eller måske alle ordførere er, så kan en gris alene regulere sin kropstemperatur ved at svede gennem trynen og ikke andre steder på kroppen. Det stiller krav om, at de kan regulere deres kropstemperatur ved at få overbrusningsanlæg. Det er jo det, vi kan gøre, når vi ikke kan give dem mulighed for, som det jo er dyrets normale adfærd, at søle i et vandhul og støvbad, og hvad de ellers kan, hvis de går i fri natur.

Når vi har valgt at sætte grænsen her på de 20 kg og ikke 30 kg, som ordførerne fra Venstre og Kristeligt Folkeparti var inde på, så hænger det sammen med, at vi har drøftet det med de fremmeste forskere på Foulum, og det er rigtigt, at ved at gå ned på de 20 kg og ikke de 30 kg får vi altså givet dyrevelfærdsperspektivet endnu større vægt. Vi kunne godt have sat det til 30 kg, men så må man sige, at så var det en skrabet dyrevelfærdsmæssig skillelinje, vi havde lagt. Ved at tage de 20 kg er det også et hensyn til, at dyr med vægt på mellem 20 og 30 kg har behov for at kunne fremme deres kropstemperaturregulering gennem et overbrusningsanlæg.

Det er da noget, jeg er indstillet på at vi kan drøfte under udvalgsbehandlingen. Jeg synes ikke, det her i dag er et egnet sted til at gå i detaljer med hensyn til de forskningsmæssige resultater inden for området, men vi vil selvfølgelig stille os til rådighed under udvalgsbe-